

**Σχόλια και απόψεις επί του Σχεδίου Νόμου του ΥΠΕΝ με τίτλο:
Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας για τη χρήση και την παραγωγή ενέργειας
από ανανεώσιμες πηγές - Ενσωμάτωση Οδηγίας (ΕΕ) 2023/2413 κλπ.**

13 Απριλίου 2026

Παρά τον τίτλο του, το σχέδιο νόμου δεν ενσωματώνει μερικές από τις σημαντικότερες διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2023/2413. Μια από αυτές είναι η διάταξη για το υπέρτατο δημόσιο συμφέρον που υπηρετούν οι ΑΠΕ, η οποία είναι ευθέως αντίθετη προς τη φημολογούμενη επιβολή τυφλών, οριζόντιων περιορισμών ενάντια στην αιολική ενέργεια από το νέο ΕΧΠ-ΑΠΕ.

Περαιτέρω, για ορισμένες διατάξεις -και ιδίως αυτές που καθορίζουν τους χρόνους αδειοδότησης- το σχέδιο νόμου περιορίζεται σε απλή μετάφρασή τους χωρίς ουσιαστική ενσωμάτωση με συγκεκριμένα μέτρα πρακτικής εφαρμογής. Ως αποτέλεσμα, οι διατάξεις αυτές δεν αναμένεται να φέρουν αποτέλεσμα στην πράξη.

Υπάρχει τέλος μια περίπτωση λανθασμένης μεταφοράς διάταξης της Οδηγίας. Πρόκειται για διάταξη του άρθρου 12 του σχεδίου νόμου που αναστέλλει τις προθεσμίες για τη Διοίκηση αν συντρέξει εκκρεμοδικία, ακόμα και εάν δεν την αφορά ή δεν την εμποδίζει να ασκήσει το καθήκον της.

Θετικές είναι οι διατάξεις για τα ΥΑΠ και ιδίως η διάταξη για την εκτέλεση των αναγκαίων μελετών και μετρήσεων πριν την έγκριση του ΕΠΑ-ΥΑΠ. Πάντως, η παροχή αυτής της δυνατότητας δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι απαλλάσσει το κράτος από την υποχρέωσή του να εφαρμόσει άμεσα το ν.4964/2022 και να εγκρίνει το ΕΠΑ-ΥΑΠ.

Στο παρόν υπόμνημα περιλαμβάνονται τα ακόλουθα κεφάλαια:

- Κρίσιμες Διατάξεις της Οδηγίας 2023/2413 που δεν έχει ενσωματώσει το νομοσχέδιο
- Παρατήσεις στα άρθρα για την αδειοδότηση ΑΠΕ
- Παρατήσεις στα άρθρα για τα Υπεράκτια Αιολικά Πάρκα
- Προτάσεις νομοθετικών ρυθμίσεων

Κρίσιμες Διατάξεις της Οδηγίας 2023/2413 που δεν έχει ενσωματώσει το νομοσχέδιο

1] Οι διατάξεις για το υπέρτατο δημόσιο συμφέρον

Το σχέδιο νόμου δεν έχει ενσωματώσει το άρθρο 16στ της Οδηγίας 2018/2001 που εισήγαγε η παρ. 7 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2023/2413. Σύμφωνα με αυτό θεωρείται ότι **τα έργα ΑΠΕ εξυπηρετούν το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον και εξυπηρετούν τη δημόσια υγεία και ασφάλεια**, και αυτό

πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην αδειοδότηση δηλ. κατά την στάθμισή τους έναντι άλλων έννομων συμφερόντων.

Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι, κατά την Οδηγία, είναι ανεκτές οι εκτιμώμενες επιπτώσεις ενός έργου ΑΠΕ σε άλλα αγαθά, περιλαμβανομένης της βιοποικιλότητας, και αυτές δεν μπορούν να οδηγούν σε απόρριψη του έργου υπό την προϋπόθεση ότι λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα μετριασμού ή και αντιστάθμισής τους. Είναι επίσης προφανές ότι όσο πιο υψηλός είναι ο διαθέσιμος ενεργειακός πόρος προς αξιοποίηση και άρα όσο μεγαλύτερα είναι τα προσδοκώμενα κοινωνικά, οικονομικά, ενεργειακά και κλιματικά οφέλη από το έργο ΑΠΕ, τόσο μεγαλύτερες είναι οι επιπτώσεις που μπορεί να γίνουν ανεκτές και να υλοποιηθεί το έργο. Αυτό ακριβώς είναι το αποτέλεσμα της κατά περίπτωση στάθμισης.

Είναι τόσο σημαντική για την Οδηγία η συγκεκριμένη πρόνοια ώστε η ίδια διάταξη προβλέπει ότι **τα κράτη μέλη δεν μπορούν να περιορίζουν την εφαρμογή της παρά μόνο σε δεόντως αιτιολογημένες και ειδικές περιστάσεις**, και μόνο σε ορισμένα τμήματα της επικράτειάς τους, ή σε ορισμένα είδη τεχνολογίας ή σε έργα με ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά. Αν το κάνουν αυτό, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τους εν λόγω περιορισμούς μαζί με την αιτιολογία τους.

Η αγνόηση από το νομοσχέδιο της συγκεκριμένης διάταξης της Οδηγίας συσχετίζεται με την **φημολογούμενη θέσπιση τυφλών, οριζόντιων περιορισμών ενάντια στην αιολική ενέργεια μέσω του επικαιροποιημένου Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου** για τις ΑΠΕ χωρίς την απαιτούμενη δέουσα αιτιολόγηση, χωρίς τεκμηρίωση των ειδικών περιστάσεων (που αντικειμενικά δεν μπορεί να υπάρξει αφού θα πρόκειται για οριζόντιους περιορισμούς) και χωρίς ενημέρωση της Επιτροπής. **Μια τέτοια επιλογή του ΕΧΠ-ΑΠΕ θα είναι ευθέως αντίθετη στο άρ. 16στ της Οδηγίας 2018/2001¹. Προφανώς η μη ενσωμάτωση από το νομοσχέδιο της συγκεκριμένης διάταξης δεν θα θεραπεύσει την παρανομία του ΕΧΠ-ΑΠΕ εφόσον η Κυβέρνηση επιμένει σε αυτή.**

Σημειώνουμε ότι ήδη από το ν. 2941/2001 τα έργα ΑΠΕ έχουν χαρακτηρισθεί ως δημόσιας ωφέλειας, κάτι που επαναλαμβάνεται συνεχώς σε μετέπειτα νομοθετήματα. Στην πλέον πρόσφατη σχετική διάταξη, ήτοι στην παρ. 7 του άρ. 4 του ν. 4951/2022 τα έργα ΑΠΕ «χαρακτηρίζονται ως δημόσιας ωφέλειας που εξυπηρετούν, εκτός των άλλων, τη δημόσια ασφάλεια και υγεία και έχουν θετικές επιδράσεις πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον». Αν και θετική, η υφιστάμενη αυτή διάταξη είναι ανεπαρκής καθώς δεν μεταφέρει το πλήρες περιεχόμενο της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας, στο δε επόμενο εδάφίό της, συνδέει τις συνέπειές της μόνο με την δυνατότητα απαλλοτρίωσης.

2] Οι διατάξεις για το population approach και την ενιαία διαδικασία ΜΠΕ/ΕΟΑ

Το σχέδιο νόμου δεν έχει ενσωματώσει την παρ. 2 του άρ. 16β της Οδηγίας 2018/2001 που εισήγαγε η παρ. 7 του άρ. 1 της Οδηγίας 2023/2413.

¹ Για περισσότερη ανάλυση, δείτε στο αντίστοιχο χωρίο του κεφ. Β, σελ. 5 κ.ε. του Κειμένου Πολιτικής για την επικαιροποίηση του ΕΧΠ-ΑΠΕ: <https://eletaen.gr/wp-content/uploads/2026/01/26-01-05-ypomnima-eletaen-gia-EXP-APE.pdf>

2α] Δεν έχει ενσωματώσει το τρίτο εδάφιο αυτής: όταν ένα έργο ΑΠΕ έχει θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα μετριασμού, τότε **δεν θεωρείται σκόπιμη οποιαδήποτε θανάτωση ή παρενόχληση των προστατευόμενων ειδών** βάσει του άρ. 12 παρ. 1 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και του άρ. 5 της Οδηγίας 2009/147/ΕΚ. Η παράλειψη ενσωμάτωσης αυτής της διάταξης είναι σοβαρή διότι - πέραν των άλλων- μπορεί να οδηγήσει να αγνοείται η ορθή προσέγγιση για εκτίμηση των επιπτώσεων στους πληθυσμούς ειδών (population approach) και όχι σε μεμονωμένα άτομα.

2β] Δεν έχει, επίσης, ενσωματώσει ρητά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου. Σύμφωνα με αυτό **όταν για έργο ΑΠΕ απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων στις περιοχές Natura, η εκτίμηση διενεργείται με μια ενιαία διαδικασία που συνδυάζει όλες τις σχετικές εκτιμήσεις.** Ευτυχώς, ήδη ο Ελληνικός νόμος προβλέπει την διενέργεια της ΕΟΑ ως μέρος της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και από την άποψη αυτή η συγκεκριμένη πρόνοια της Οδηγίας ήδη εφαρμόζεται. Προτείνουμε όμως τη ρητή μεταφορά της στο νομοσχέδιο, ώστε να εκλείψουν οι αντίθετες -και άρα παράνομες- προτάσεις και ιδέες που διακινούνται από θύλακες της δημόσιας γραφειοκρατίας ή και ιδιωτικούς φορείς.

3] Οι διατάξεις για την ταχεία εξέταση διοικητικών και δικαστικών προσφυγών

Το σχέδιο νόμου δεν έχει ενσωματώσει την παρ. 6 του άρ. 16 της Οδηγίας 2018/2001 που εισήγαγε η παρ. 7 του άρ. 1 της Οδηγίας 2023/2413. Σύμφωνα με αυτή, **οι διοικητικές και δικαστικές προσφυγές ενάντια σε έργα ΑΠΕ πρέπει να υπόκεινται στην ταχύτερη διοικητική και δικαστική διαδικασία.** Επομένως, θα πρέπει να εισαχθεί διάταξη στο σχέδιο νόμου που να κατευθύνει (ι) τις αρμόδιες διοικητικές να εξετάζουν αμελλητί τις υποβαλλόμενες προσφυγές, και (ιι) τις αρμόδιες δικαστικές αρχές να εξετάζουν τις σχετικές προσφυγές σε σύντομο χρονικό διάστημα με την αποδοχή υποβαλλομένης αίτησης προτίμησης, ήτοι κατά προτεραιότητα, εφόσον ο φάκελος της υπόθεσης είναι πλήρης κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις της διοικητικής δικονομίας.

4] Οι διατάξεις για τη σιωπηρή διοικητική έγκριση ενδιάμεσων σταδίων αδειοδότησης

Το σχέδιο νόμου δεν έχει ενσωματώσει την παρ. 6 το άρ. 16α της Οδηγίας 2018/2001 που εισήγαγε η παρ. 7 του άρ. 1 της Οδηγίας 2023/2413. Σύμφωνα με αυτή, στην περίπτωση έλλειψης απάντησης από την αρμόδια αρχή για αιτήματα έργων των προβλεπόμενων κατηγοριών ΑΠΕ σε Περιοχές Επιτάχυνσης, προβλέπεται **η σιωπηρή διοικητική έγκριση του αντίστοιχου ενδιάμεσου διοικητικού σταδίου αδειοδότησης.** Υπενθυμίζεται ότι ήδη οι νόμοι 4685/2020 και 4951/2022 όπως και το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο προβλέπουν προθεσμίες για τη Διοίκηση, γεγονός που συνάδει με την προσέγγιση της σιωπηρής διοικητικής έγκρισης της Οδηγίας. Η ενσωμάτωση της συγκεκριμένης προσέγγισης είναι υποχρεωτική και πρέπει να γίνει με προσοχή².

² Στην Ελληνική έννομη τάξη η σιωπηρά έγκριση (ή σιωπηρή θετική πράξη) προβλέπεται, αποτελώντας μια εξαίρεση στον γενικό κανόνα ότι η σιωπή της διοίκησης ερμηνεύεται ως απόρριψη. Ακολούθως, για την σιωπηρή έγκριση απαιτείται ειδική νομοθετική ρύθμιση, ενώ αυτή δεν επιτρέπεται στις περιπτώσεις που απαιτείται αιτιολόγηση της πράξης. Το ΣτΕ έχει αποφανθεί με μια σειρά αποφάσεων του σε ποιες περιπτώσεις

Παρατήσεις στα άρθρα για την αδειοδότηση ΑΠΕ

Άρθρο 9: Περιοχές Επιτάχυνσης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας – Αντικατάσταση άρθρου 7Α ν. 3468/2006

1] Από το συνδυασμό του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του νέου άρ. 7Α ν. 3468/2006 και του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του νέου άρ. 7Δ ν. 3468/2006 που εισάγεται με τον άρ. 12 του νομοσχεδίου, προκύπτει ότι σε Περιοχές Επιτάχυνσης (ΠερΕπ) αναπτύσσονται χερσαία αιολικά, χερσαία φωτοβολταϊκά και θαλάσσια φωτοβολταϊκά.

Θεωρούμε **λάθος τη συμπερίληψη θαλάσσιων φωτοβολταϊκών σε Περιοχές Επιτάχυνσης** διότι πρόκειται για μια τεχνολογία που δεν είναι τόσο ώριμη και αναπτυγμένη.

Επίσης, θεωρούμε ότι **είναι λάθος ο καθορισμός Περιοχών Επιτάχυνσης για χερσαία αιολικά**: Τα προβλήματα της αδειοδοτικής διαδικασίας που αντιμετωπίζουν τα χερσαία αιολικά είναι πολύ μεγάλα και γενικά. Το κράτος πρέπει να προσπαθήσει να τα επιλύσει επιβάλλοντας απλώς την εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας από τις υπηρεσίες και εισάγοντας λίγες και εντοπισμένες νομοθετικές αλλαγές που έχουμε προτείνει. Δεν πρέπει να χάσει χρόνο και πόρους στο να προσπαθήσει να εφαρμόσει την προβλεπόμενη βαριά διαδικασία για να σχεδιάσει Περιοχές Επιτάχυνσης για χερσαία αιολικά.

Αντιθέτως, προτείνουμε τον καθορισμό Περιοχών Επιτάχυνσης για Υπεράκτια Αιολικά Πάρκα, διότι για αυτά προβλέπεται ούτως ή άλλως μια βαριά διαδικασία σχεδιασμού. Συγκεκριμένα, σύμφωνα και με τη νομοθετική ρύθμιση που σας έχουμε υποβάλει, θα πρέπει τα ίδια τα Προεδρικά Διατάγματα θέσπισης των ΠΟΑΥΑΠ που θα εκδοθούν ύστερα από την αναλυτική διαδικασία Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), να θεσπίζουν τις ΠΟΑΥΠΑ ως Περιοχές Επιτάχυνσης ΥΑΠ σύμφωνα με τους όρους που θα έχει καθορίσει η διαδικασία ΣΜΠΕ. Με τον τρόπο αυτό θα καλυφθεί το χρονικό κενό που έχει δημιουργηθεί από τον καθυστέρηση εφαρμογής του νόμου για τα ΥΑΠ.

2] Με την περίπτωση α) της παρ. 1 του νέου άρ. 7Α ν. 3468/2006 προβλέπεται ασαφώς ότι οι Περιοχές Επιτάχυνσης είναι εκτός «των περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων προστασίας για τη διατήρηση της φύσης και της βιοποικιλότητας, των μείζονων μεταναστευτικών οδών για τα πτηνά και τα θαλάσσια θηλαστικά».

Η διατύπωση αυτή είναι απλή μετάφραση άρ. 15γ, παρ. α.ii. της Οδηγίας. Πρέπει να γίνουν σαφείς αναφορές στα συγκεκριμένα εργαλεία του ελληνικού νομικού πλαισίου, άλλως θα δημιουργηθεί σύγχυση.

η σιωπηρή έγκριση συνιστά άρνηση της πράξης και αυτό συμβαίνει κυρίως σε περιβαλλοντικά και δασικά ζητήματα, ζητήματα πολιτιστικής κληρονομιάς ή πολεοδομικές υποθέσεις. Έχει κριθεί: *ότι η σιωπηρή έγκριση είναι ανεπίτρεπτη όταν η σχετική νομοθεσία απαιτεί την προηγούμενη γνωμοδότηση συλλογικού οργάνου (π.χ. ΚΑΣ ή Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής). Η σιωπή δεν μπορεί να υποκαταστήσει την επιστημονική κρίση αυτών των οργάνων. Επαναλαμβάνει ότι η "σιωπηρή άρνηση" είναι ο κανόνας για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, ενώ η "σιωπηρή αποδοχή" απαιτεί ρητό νόμο και περιορίζεται σε περιπτώσεις που δεν θίγουν το οικιστικό ή φυσικό περιβάλλον. Η σιωπηρή έγκριση υποχωρεί έναντι επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος, όπως η προστασία περιβάλλοντος και πολιτιστικής κληρονομιάς.*

3] Ασαφής είναι η διατύπωση της περίπτωσης β) του νέου άρ. 7Α ν. 3468/2006 με την οποία προβλέπεται ότι οι Περιοχές Επιτάχυνσης είναι εκτός «περιοχών, όπου η ανάπτυξη συγκεκριμένης κατηγορίας ή τεχνολογίας τύπων έργων Α.Π.Ε. αναμένεται να έχει σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, σύμφωνα με την υπό στοιχεία ΥΠΕΧΩΔΕ / ΕΥΠΕ / οικ.107017 / 28.8.2006».

Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η αναγνώριση τέτοιων περιοχών και η τεκμηρίωση ότι πληρείται η προϋπόθεση αυτή, θα γίνεται με την συγκεκριμένη κάθε φορά ΣΜΠΕ της παρ. 2.

Άρθρο 10: Περιβαλλοντική αδειοδότηση των σταθμών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στις Περιοχές Επιτάχυνσης - Προσθήκη άρθρου 7B στον ν. 3468/2006

Με την παρ. 2 του νέου άρ. 7B του ν.3468/2006, όπως και με ορισμένες άλλες του σχεδίου νόμου (π.χ. άρθρα 7Γ, 7Δ του ν.3468/2006 και 4Α του ν.4951/2022 όπως καθορίζονται από τα άρ. 11, 12, 13 του σχεδίου νόμου) προβλέπονται συγκεκριμένες προθεσμίες για την διάρκεια της αδειοδότησης των έργων. **Δεν προβλέπεται όμως τι θα συμβαίνει εάν παραβιάζονται αυτές οι προθεσμίες. Ελλείψει τέτοιας πρόνοιας, οι σχετικές διατάξεις θα παραμείνουν ανούσιο ευχολόγιο.**

Υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι το αίτημα για επιτάχυνση της διαδικασίας αδειοδότησης και για πραγματική συμμόρφωση της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Οδηγία, δεν σημαίνει ότι όλα τα έργα πρέπει να εγκρίνονται εντός του προβλεπόμενου χρόνου. Σημαίνει ότι το κράτος οφείλει εντός του χρόνου αυτού να έχει εκδώσει οριστική απόφαση, είτε θετική είτε απορριπτική, για κάθε αίτημα αφού έχει εξετάσει όλες τις παραμέτρους του προτεινόμενου έργου ήτοι περιβαλλοντικές, οικονομικές, τεχνικές κλπ.

Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι **έχουμε καταθέσει δύο τουλάχιστον προτάσεις νομοθετικών ρυθμίσεων που απαντούν ρεαλιστικά στο τι πρέπει να γίνεται εάν η Διοίκηση παραβιάζει της προθεσμίες της:**

- να αναστέλλονται οι προθεσμίες που ισχύουν για τις επιχειρήσεις και τους επιβάλλουν την επίτευξη συγκεκριμένων χρονικών οροσήμων επί χρηματική ποινή ή ποινή ακύρωσης της Βεβαίωσης Παραγωγού,
- να έχει τη δυνατότητα ο υποψήφιος παραγωγός να μεταφέρει το φάκελο ΑΕΠΟ από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση στο κεντρικό ΥΠΕΝ για τη λήψη από αυτό οριστικής απόφασης χωρίς επανάληψη της διαδικασίας.

Γενικότερα, σημειώνεται ότι η συστηματική παραβίαση των προθεσμιών από τη Διοίκηση, φέρει συνεχώς τις επιχειρήσεις αντιμέτωπες με τον κίνδυνο ακύρωσης των έργων τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η **κυοφορούμενη επιβολή τυφλών, οριζόντιων περιορισμών δια του νέου ΕΧΠ-ΑΠΕ. Δεν είναι δίκαιο το νέο ΕΧΠ-ΑΠΕ να οδηγήσει σε αυτόματο θάνατο ώριμα έργα, ακόμα και έργα που έχουν ολοκληρώσει τη συλλογή όλων των γνωμοδοτήσεων, και δεν έχει εκδοθεί απόφαση επί της ΑΕΠΟ εξαιτίας καθυστέρησης της Διοίκησης.**

Άρθρο 11: Διαδικασία αδειοδότησης των σταθμών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στις Περιοχές Επιτάχυνσης - Προσθήκη άρθρου 7Γ στον ν. 3468/2006

- 1] Ισχύουν όσα αναφέραμε ανωτέρω στο σχόλιο του άρ. 10 για τις προθεσμίες.
- 2] Από αβλεψία είναι λανθασμένη η αναφορά της διάταξης της Οδηγίας στο τίτλο του άρθρου, Η ορθή αναφορά είναι στην παρ. 7 του. άρ. 1 της Οδηγίας 2023/2413 και συγκεκριμένα στο νέο άρ. 16α της Οδηγίας 2018/2001.

Άρθρο 12: Διάρκεια της διαδικασίας αδειοδότησης των σταθμών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στις Περιοχές Επιτάχυνσης- Προσθήκη άρθρου 7Δ στον ν. 3468/2006

- 1] Ισχύουν όσα αναφέραμε ανωτέρω στο σχόλιο του άρ. 10 για τις προθεσμίες.
- 2] **Η παρ. 2γ συνιστά λανθασμένη μεταφορά της Οδηγίας στο Ελληνικό δίκαιο.** Με την παράγραφο αυτή καθορίζεται ότι στη διάρκεια αδειοδότησης δεν συνυπολογίζονται «η διάρκεια δικαστικών προσφυγών και ένδικων μέσων, άλλων διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίου, και εναλλακτικών μηχανισμών επίλυσης διαφορών, περιλαμβανομένων διαδικασιών προσφυγής και εξωδικαστικών προσφυγών και βοηθημάτων». Πρόκειται για απευθείας μετάφραση της παρ. 8.γ του άρ. 16 της Οδηγίας 2018/2001 που εισήγαγε η παρ. 7 του άρ. 1 της Οδηγίας 2023/2413.

Η εισαγόμενη διάταξη δεν διευκρινίζει τι είδους εκκρεμοδικίες θα είναι αυτές που θα αναστέλλουν τις προθεσμίες. Επειδή εδώ πρόκειται για προθεσμίες στη Διοίκηση, είναι παραπάνω από βέβαιο ότι η δημόσια γραφειοκρατία θα ερμηνεύσει ότι πρόκειται για κάθε εκκρεμοδικία που αφορά άδεια του έργου, ακόμα και αν αυτή δεν εμποδίζει τη Διοίκηση να ασκήσει τα καθήκοντά της (κάτι που είναι βέβαιο ότι θα συμβαίνει αφού δεν πρόκειται για οριστικές δικαστικές αποφάσεις).

Έτσι εισάγεται ο εξής παραλογισμός: **το Ελληνικό κράτος απαλλάσσει τον εαυτό του από την υποχρέωση να τηρήσει τις προθεσμίες που ο νόμος του θέτει, με πρόφαση μια εκκρεμοδικία που στην πραγματικότητα θίγει και φέρνει σε δύσκολη θέση τον επενδυτή και όχι το κράτος.**

Είναι προφανές ότι το αληθινό νόημα της Οδηγίας είναι ότι θέλει να προστατέψει τη Διοίκηση στις περιπτώσεις που σε κάποιο κράτος-μέλος εμποδίζεται να ασκήσει τα καθήκοντά της από μια εκκρεμοδικία. Δεν θέλει να την προστατέψει από κάθε εκκρεμοδικία, ακόμα και άσχετη με αυτή.

(Τα ίδια ισχύουν για την παρ. 3δ του νέου άρ. 4Α του ν.3468/2006 που εισάγει το άρ. 13 του σχεδίου νόμου).

Άρθρο 13: Συνολικός χρόνος αδειοδότησης, σύνδεσης και ανανέωσης σταθμών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, Συμπαγωγής Ηλεκτρισμού Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης και σταθμών αποθήκευσης εκτός Περιοχών Επιτάχυνσης - Προσθήκη άρθρου 4Α στον ν. 4951/2022

- 1] Ισχύουν όσα αναφέραμε ανωτέρω στο σχόλιο του άρ. 10 για τις προθεσμίες.

2] Ισχύουν όσα αναφέραμε στο σχόλιο του άρ. 12 για τις συνέπειες μιας εκκρεμοδικίας στις προθεσμίες για τη Διοίκηση.

Άρθρο 20: Πιλοτικά έργα καινοτόμων τεχνολογιών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας - Προσθήκη άρθρου 2Ε στον ν. 3468/2006

Το χρονικό διάστημα των έξι (6) μηνών που καθορίζεται στην παρ. 4 του νέου άρ. 2Ε του ν. 3468/2006 είναι πάρα πολύ μικρό για τη δοκιμαστική λειτουργία καινοτόμου πιλοτικού έργου ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε πραγματικό περιβάλλον.

Παρατήσεις στα άρθρα για τα Υπεράκτια Αιολικά Πάρκα

Άρθρο 83: Μεταβατικές διατάξεις – Προσθήκη άρθρου 79Α στον ν. 4964/2022

Είναι ιδιαίτερα **θετικό** ότι με αυτή τη διάταξη μπορούν πλέον η ΕΔΕΥΕΠ και η εταιρεία ειδικού σκοπού να εκτελούν μελέτες, μετρήσεις και συλλογή δεδομένων σε θαλάσσιες περιοχές ενδιαφέροντος, ήδη πριν την έγκριση Εθνικού Προγράμματος Ανάπτυξης Υπεράκτιων Αιολικών Πάρκων (ΕΠΑ-ΥΑΠ). Από την άλλη πλευρά, η παροχή αυτής της δυνατότητας δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι απαλλάσσει το κράτος από την υποχρέωσή του να εφαρμόσει το ν.4964/2022 και να εγκρίνει το ΕΠΑ-ΥΑΠ.

Είναι επίσης θετικό ότι οι περιοχές ενδιαφέροντος δεν χρειάζεται να περιορίζονται εντός των χωρικών υδάτων αλλά μπορεί να είναι εντός της κηρυχθείσας **αποκλειστικής οικονομικής ζώνης**. Για παράδειγμα, στο Καρπάθιο πέλαγος, μεταξύ Κρήτης και Κάσου, και εντός της κηρυγμένης και οριοθετημένης με την Αίγυπτο ΑΟΖ, υπάρχουν θέσεις που πιθανά είναι κατάλληλες για πλωτά αιολικά και για τις οποίες προτείνουμε να διερευνηθεί η ένταξή τους στις περιοχές ενδιαφέροντος για ΥΑΠ.

Θέσπιση των ΠΟΑΥΑΠ ως Περιοχών Προτεραιότητας

Όπως αναφέραμε προτείνουμε **να προβλεφθεί ο καθορισμός Περιοχών Επιτάχυνσης για Υπεράκτια Αιολικά Πάρκα**: τα ίδια τα Προεδρικά Διατάγματα θέσπισης των ΠΟΑΥΑΠ που θα εκδοθούν ύστερα από την αναλυτική διαδικασία Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), να θεσπίζουν τις ΠΟΑΥΑΠ ως Περιοχές Επιτάχυνσης ΥΑΠ σύμφωνα με τους όρους που θα έχει καθορίσει η διαδικασία ΣΜΠΕ.

Με τον τρόπο αυτό θα καλυφθεί το χρονικό κενό που έχει δημιουργηθεί από την καθυστέρηση εφαρμογής του νόμου για τα ΥΑΠ.

Προτάσεις νομοθετικών ρυθμίσεων

Επανυποβάλουμε τις ακόλουθες προτάσεις νομοθετικών ρυθμίσεων, προσαρμοσμένες στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου:

- Αλλαγή αρμοδίου οργάνου επί αιτημάτων χορήγησης ή τροποποίησης Α.Ε.Π.Ο.
- Παράταση προθεσμιών λόγω καθυστερήσεων της Διοίκησης
- Χορήγηση Οριστικών Προσφορών Σύνδεσης με βάση την αναλογία ισχύος των τεχνολογιών στο ΕΣΕΚ
- Διάταξη για την ενσωμάτωση του άρ. 16στ της Οδηγίας 2018/2001 που εισήγαγε η παρ. 7 του άρ. 1 της Οδηγίας 2023/2413
- Περιοχές Επιτάχυνσης για ΥΑΠ